

OFFICIEEL GEDEELTE.

(Besluit van Zijne Excellentie den Minister van Staat, Kommissaris Generaal, van den 7den februari 1829.)

IN NAAM DES KONINGS.

De Minister van Staat, Kommissaris Generaal over Nederlandsch Indië,

Gelezen eene missive van den Luitenant Gouverneur Generaal, de dato 2 dezer no. 180, daarbij, aanbiedende het gezamenlijk rapport van den Resident van Bantam en den Hoofd-baljuw van Batavia, de dato 9 januari no. 181, houdende voorstelling van de nieuwe grensscheiding tusschen hunne afdelingen onder overlegging, van eene figuratieve sehets daarvan door den ingenieur Tromp geformeerd.

Heeft goedgevonden en verstaan, de nieuwe westelijke uiterste grensscheiding der Hoofd-baljuw van Batavia, te bepalen indiervoege;

1°. De rivier Tjikandi, nader bij derzelve monding Tanara genaamd, die tot dus verre tot grensscheiding tusschen de beide residentien heeft verstrekt, zal, gerekend van derzelve bron, de grenslijn, zoo als thans bestaat, blijven uitmaken tot aan zeker spruitje de Wasakka genaamd, hetwelk achter en langs de kampong Djingot vloeit.

2°. Dertig roeden zuidelijk van den oever der rivier Tjikandi, langs het spruitje, de Wasakka gemeten, zal een paal A geplaatst worden.

3°. Van de paal A zal in eene noord-oostelijke richting eene rechte lijn worden getrokken, snijdende den ouden weg naar Mauk, op eenen afstand van drie en veertig roeden van den oever der rivier, en eindigen aan de paal B, te plaatsen op den nieuwen weg naar Mauk, achter de woning van den kommissie ontvanger te Tanara, op eenen afstand van 6½ roeden zuidelijk van den oever der rivier.

het zeestrand; zullende al hetgeen noordelijk van deze lijnen ligt, tot de residentie Bantam en het zuidelijke gedeelte tot de Hoofd-baljuwage van Batavia behooren. Afschrift, enz.

BUITENZORG, den 7den februari 1829.

LD. Burggraaf DU BUS DE GISIGNIES.

(Besluit van Zijne Excellentie den Minister van Staat, Kommissaris-Generaal van den 10den februari 1829, no. 45.)

IN NAAM DES KONINGS.

De Minister van Staat, Kommissaris Generaal over Nederlandsch Indië,

Gelezen de missive van den Luitenant Gouverneur Generaal, de dato 26 januari jk. no. 118.

Gelet op Desz. l's besluit, de dato 22 juni 1827 (staatsblad no. 63).

Heeft goedgevonden en verstaan, het besluit, de dato 22 juni 1827 (staatsblad no. 63), waarbij is vastgesteld, dat het additioneel recht van 5 pCt. op de inkomende en uitgaande goederen, over alle havens van Java en Madura zal worden geheven, mede van toepassing te verlenen; zoo als geschiedt bij deze, op alle havens van de buiten-etablissemten, Riouw daaryan uitgezonderd; en zulks te rekenen van den eersten der maand, volgende op die, waarin het tegenwoordige besluit aldaar zal zijn bekend gemaakt.

Afschrift, enz.

BUITENZORG, den 10den februari 1829.

LD. Burggraaf DU BUS DE GISIGNIES.

EXTRACT uit het Register der Handelingen en Resolutien van den Luitenant Gouverneur Generaal in Bada.

BATAVIA, den 10den februari 1829. (No. 4.)

Krachts de autorisatie door den Minister van Staat, Kommissaris Generaal verleend, bij apostillaire dispositie van den 6den dezer no. 12.

Is goedgevonden en verstaan, met alteratie in zoo verre van het tarief, ge-resteerd bij besluit van den 3den oktober 1827, te bepalen, dat de schippers, oppertim-

mer- en opperstuurlieden der Nederlandsche marine, voortaan voor verpleeggelden in de hospitalen zullen voldoen / 1:35 daags.

Extract, enz.

Accordeert met voors. Register.
De waarn. Algemeene Secretaris,
J. DU PUIJ.

Door Zijne Excellentie den Minister van Staat, Kommissaris Generaal, zijn de volgende dispositien genomen:

CIVIEL DEPARTEMENT.

BENOEMD.

Tot onder-schouten te Batavia, J. Lissa en J. H. Kloss.

MILITAIR DEPARTEMENT.

HONORABEL ONTSLAGEN.

De apothecar der 3de klasse, J. H. Schmit Weijmans.

IN-OFFICIEEL GEDEELTE.

EUROPESCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

UTRECHT, den 28sten september, jl.

Op het berigt, dat Zijne Majesteit de Koning eergisteren het kamp zou bezoeken, hadden zich duizenden menschen van hier en elders derwaarts begeven. De weg naar het kamp was dien dag met rijtuigen, voetgangers en paarden als bedekt. Ten guê deed Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Frederik der Nederlanden alle troepen, zoo infanterie, kavalerie als artillerie, op eene linie scharen, en omstreeks tien ure verschenen Hunne Majesteiten de Koning en de Koningin in de nabijheid van het kamp en werden ontvangen door den generaal-majoor Baron van der Capellen, kommanderende in het 1ste groote militaire kommando; door den luitenant-generaal Baron de Constant, kwartiermeester-generaal enz. Zijne Majesteit de Koning steg te paard om de troepen te inspecteren, terwijl Hare Majesteit de Koningin, Zijne Hoogheid de Prins van Darmstadt en Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Marianne in een fraai open rijtuig overgingen en den Koning volgden. Aan het uiterste van den reg. vluoge werden Hoogstdezelfen door Prins Frederik en een militair staf ontvangen. De koninklijke familie en menschen, zoo te paard als te voet, welke de Koninklijke familie gedurende de inspectie volgden, was verbazend en zette aan dit militair schouwspel nog meer luister bij. Nadat de troepen tweemaal voorbij den Koning hadden gedefileerd reed de Koninklijke familie naar het kamp en stapte vóór de tent van Prins Frederik af, alwaar zij zich een geruimen tijd met de opperofficieren en andere personen minzaam onderhield, terywijl Zijne Majesteit zijn genoegen over de schoone houding der troepen te kennen gaf. Hierop begaf de Koninklijke familie zich in de tent om te dejeuneren, waarna zij des namiddags omstreeks 3 ure naar Soestdijk vertrok, om dien avond nog naar het Loo terug te keeren.

Het was voor elk een waar genoegen den Koning te paard te zien, hetwelk ten bewijze van de beste gezondheid strekte, die Zijne Majesteit geniet. Naar men verneemt zal Hoogstdezelve aanstaande week, en naar alle waarschijnlijkheid vrijdag den 3 oktober, het kamp weder bezoeken, om de groote manoenyres bij te wonen, welke vooral dien dag, als ook aanstaanden maandag en woensdag, zullen plaats hebben.

(Rotterdamsche Courant no. 118)

ENGLAND.

LONDEN, den 15den september, jl.

De portugesche expeditie van D. Miguel is den 16den augustus voor Madeira verschenen; den 22sten zijn de troepen, na eenen korten tegenstand van de zijde der constitutionelen, geland, en den 2sten heeft het eiland zich, genoegzaam zonder slag of stoot, overgegeven. Het schijnt, dat het Braziliaansch vregat Valdez, met den gouverneur Valdez en paar honderd officieren moest hebben aangevoerd, het eiland niet voor de expeditie van de Taag heeft kunnen bereiken; dat genoemde gouverneur niet meer dan 20 man geregelde troepen onder zijn bevelen had, en dus niet in staat was, eenigen wezenlijken tegenstand te bieden. Valdez en verscheidene vermogende lieden hebben hunne toevlugt tot de engelsche oorlog-schepen genomen. Dit berigt is vervat in brieven uit Lissabon van den 6den september; — in dezelve wordt tevens gemeld, dat die gebeurtenis den moed der Miguelisten in geene geringe mate heeft doen aanwakeren.

Het gouvernement heeft depeches ontvangen van den admiraal Codrington en van den heer Stafford Canning. De eerste genoemde heeft de ontuiming van Morea bewerkt, en tevens verkregen, dat alle de sedert den slag van Navarino gevangene Grieken in vrijheid zullen worden gesteld, zoo als de Egyptenaren, die sedert in handen der eerzuchtigen zijn gevallen. Ibrahim wachtte slechts de komst der transportschepen, om aan boord te gaan.

den 17den september, jl.

Men verneemt uit Lissabon van den 8sten, dat aldaar rigt is aangebragt, dat D. Maria, dochter van Koning

Pro, aan welke, laatgenoemde monarch de kroon van Portugal heeft afgeestaan, den 2den september, aan boord van een braziliaansch fregat, voor Gibraltar is aangekomen. Deze geleiders zijn aldaar van den aard van zaken in Portugal over derricht gestordt, en schrijven het besluit te hebben genomen, om, in stede van naar Genua te stevenen, zich vooreerst naar Engeland te begeven, ten einde aldaar nadere bevelen uit Brazilië te ontvangen, waarnaar terstond een der schepen, welke het braziliaansch fregat hebben verzeld, met depecher, van Gibraltar is gezeld. De tijding dezer aankomst schijnt den moed der Miguelisten weder eenigzins te hebben neder geslagen. De jonge Koningin van Portugal heeft haar tiende jaar bereikt.

(Haarlemsche Courant no. 114.)

DUITSCHLAND

BERLIN, den 1sten september jl.

De storm, welke zich in het laatst van juni op verscheidene plaatsen in het zuiden van Europa heeft doen gevoelen, heeft ook in Bessarabie vrij wat schade aangerigt. Men meldt uit Kischenew, dat een groote stal, welke was opgevald met paarden van het reserve corps, is ingestort en dat het groote magazijn voor den leestogt geheel van daken is beroofd geworden.

Den 9den augustus is de groot-vizier, zoo als gemeld is geworden, met eene groote pracht naar het leger van Daudbassa opgebroken, van waar hij den 5den naar Adrianopel vertrekt. In sommige brieven wordt verzekerd, dat de sultan den Ioden zoude hebben verklaard, dat hij eerlang de vaan van den profet zoude uitsteken en alsdan met geheel de gewapende bevolking, welke in deze opgaven op niet minder dan 300,000 man wordt geschat, in het veld trekken. Men oordeelde intusschen, dat de sultan zich in geen geval verder van Konstantinopel zoude verwijderen dan Ejubbassa, om dat zijne afwezigheid welligt aanleiding zoude kunnen geven tot gevaarlijke onlusten. Ejubbassa, zoo wel als Daudbassa werden door engelsche ingenieurs versterkt, ten einde de hoofdstad aan die zijde ter verdediging te dienen, en middelen aan de hand te geven, om den krijg onder de muren derzelve voortzetten. In genoemde brieven wordt bij herhaling gemeld, dat de kriste bevolking van genoemde stad de toekomst zeer angstig te ontmoet ziet.

Volgens de smijrnasche berigten, is in Konstantinopel onder de voornaamste Turken een geschreven betoog in omloop, hetwelk vrij wat bijval vindt, en waarin men tracht aantetoonen, dat het afstaan van Morea niet met den Koran zijnde strijden, om dat dit schier-eiland geenszins door de Muzelmanen met het zwaard in de vuist was vermeersterd, maar, in vroegere dagen, door de Venetianen almede aan Turkije was afgestaan.

Den 2sten heeft een courier, uit Rio Janeiro komende, de tijding van de aanstaande komst van D. Maria da Gloria, dochter van Keizer D. Pedro, in Weenen aangekondigd. Men hoort dus wordt van daar gemeld, dat dit kostbaar pand een hand van verzoening en binnenlandsche vrede voor Portugal mogt worden.

(Haarlemsche Courant no. 108.)

FRANKFORT, den 19len september jl.

Tot dus verre vermeent men geene bevestiging van het gerucht, door het regeringsblad van Berlijn vermeld, als of de Verhevene Porte zich aan de voorwaarden van het tractaat van Londen, betreffende den toekomstigen toestand van Griekenland, zoude hebben onderworpen.

Men heeft dezer dagen in Weenen de berigten ontvangen uit Odessa van den 2den september, waarin melding wordt gemaakt van den terugkeer van Z. M. den Keizer van Rusland naar het groote leger. Volgens deze berigten zoude Z. M. niet bij Varna aan wal stappen, maar bij Kustandzie, en zoude Hoogstdezelve zich van daar naar Varna begeven, ten einde in persoon gefuige te zijn van de verdere kriegsverrigtingen tegen deze gewichtige plaats. Naar luid der bijzondere berigten uit Odessa, stelde men een ongemeen belang in het vermeersteren dier sterke, zonder welker bezit het niet alleen zeer bezwaarlijk zoude zijn, om zich verder aan de zuidzijde van den Balkan uittebreiden, maar zelfs moeilijk zoude worden, om zich, in den wintertijd, voor Schumla en in het algemeen op den rechter oever van de Donau staande te houden. Men wachtte in Odessa, dat de russische troepen, aangevuurd door de tegenwoordigheid van den monarch, hunne niterste pogingen zouden aanwenden, ten einde zich in het bezit der vesting te stellen, maar men duchtte ook van de zijde van den kapudan-bassa, welke tot dus verre de turksche bezetting eenen verwonderlijken moed heeft weten in te boezemen, eenen wanhopigen tegenstand. Hij is van Konstantinopel vertrokken, met uitdrukkelijke last van den Sultan, om de vesting tot het uiterste te verdedigen; hem is niet onbekend het bepaald bevel des Sultans aan alle de bevelhebbers der sterke steden, om, op verbeurte van hunne hoofden, met de belegeraars in geene onderhandeling te treden; hij weet, dat de bassa's, welke de vestingen Izakza, Fukschin en Matschin hebben overgegeven, deze overgave met hun leven hebben geboet, en dat de dappere verdediging van Ibraïlow den bevelhebber dier vesting ter nauwernood het leven heeft gespaard. Men wilde dan ook in Odessa onderrigt zijn, dat de kapudan-bassa zoude hebben verklaard, dat, zoo hij voor de overmagt moest wijken, geen steen der stad op den anderen zoude blijven. Weinige dagen voor den 25sten augustus was de gemeenschap tusschen Varna en Konstantinopel nog open, en het is niet gebleken, dat dezelve sedert is afgesneden geworden.

Alle de bijzondere brieven uit Odessa en ook uit de vorstendommen komen daarin overeen, dat de Turken van Schumla een uitval hebben gedaan, die niet zonder gevolg is geweest; dat het hun is gelukt bij die gelegenheid drie redouten der Russen te vermeersteren. Bij gebrek aan officiële opgaven is het moeilijk met zekerheid te bepalen, hoe zich deze gebeurtenis heeft voorgedragen.

De berigten, welke het engelsch ministerieel avondblad verzekert, van goederhand, omtrent den staat van zaken in Turkije te hebben vernomen, luiden als volgt:

De Keizer van Rusland is den 2den september van Odessa gezeld, ten einde naar het leger terug te keeren. Lord H. Lytton (de britsche gezant) zal Z. M. vooreerst niet derwaarts volgen, maar behoudt een fregat ter zijner beschikking, ten einde met hetzelfde naar eene der havens aan de Zwarte-zee te stevenen, indien hij het noodig moogt oordeelen Z. M. in persoon te spreken. De overige ambassadeurs zouden, als militairen, Z. M. binnen twee à drie dagen volgen.

De generaal Iygnoff is aan zijne wonden overleden. De Turken hebben een wanhopigen uitval uit Schumla gedaan, en daarbij de overhand behouden. Zij hebben drie russische redouten vermeersterd, en de troepen, die dezelve verdedigden, in dit bloedig gevecht, nedergehouwen. Acht stukken geschut zijn bij die gelegenheid in handen der Turken gevallen. De generaal Wrede wordt onder de gesneuvelden genoemd. Het verlies der Muzelmanen moet almede zeer aanmerkelijk zijn geweest.

Er heerschte eenige ziekte bij de troepen, en men duchtte, dat dezelve niet zonde verminderen, uithoofde het weder zeer heet was, en men gebrek aan water had.

(Haarlemsche Courant no. 115.)

FRANKRIJK.

PARIJS, den 23sten september jl.

Het ministerieel blad deelt depeches mede uit Morea van den generaal Maison. Volgens dezelve zijn de twee eerste brigaden der expeditionaire afdeling op Morea ontscheept. Deze troepen zijn voor Petalidi, in de golf van Koron aan wal gestapt, en de generaal Maison heeft zich dadelijk in gemeenschap gesteld met Ibrahim. De manschappen genieten eene volmaakte gezondheid, en hunne geestdrift en nauwkeurige krijgstuicht boezemen reeds aan de bewoners des lands het grootste vertrouwen in. De Grieken, die het eerst de witte vlag gewaar werden, waren ter aarde gevallen, om dezelve te begroeten, en den hemel voor de gezondene hulp te danken. Alle de inwoners betoonden om strijd hunne geestdrift en dankbaarheid aan den franschen monarch. Een uur na de ontscheeping was eene menigte Moreoten in het kamp gekomen, om vruchten en andere ververschingen te verkoopen. De diensten der administratie waren volkomen verzekerd, met uitzondering van die der levensmiddelen, welke groote moeilijkheden zoude ondervinden tot aan de komst der konvoijen, die men van verschillende kanten verwachtte.

In eenen bijzonderen brief uit de golf van Koron van den 23sten augustus, waarin melding gemaakt wordt van de medegedeelde ontscheeping der twee eerste brigaden, komt voor, dat de derde brigade, onder den generaal Schuiter, bevel heeft ontvangen, om terstond naar Patras te gaan, waerwaarts de reeds ontscheepte troepen zich over land zouden begeven.

(Haarlemsche Courant no. 117.)

MENGEELINGEN.

(Kennisgeving van de Courant no. 106.)

Dans les pays naturellement pluvieux on préfère les plantes pour y planter du tabac, parce qu'elles ont l'avantage de conserver leurs engrais.

Faute de meilleures terres on le cultive sur les coteaux; mais pour obvier aux inconvéniens qui résultent de leur pente, on les laboure en travers, et l'on fait un ados de chaque côté pour rétenir l'eau des pluies; à défaut de cette forme a la quelle des terres légères se prêtent peu, on creuse des fossés sur la longueur du champ; l'eau s'y rend à mesure qu'elle tombe et ne descend pas plus bas. On répète ces fossés de vingt en vingt toises, si la pente est douce; plus elle est roide, plus aussi on les rapproche. On entretient exactement ces tranchées; et l'on rejette sur les parties démontées les terres qui leur ont été enlevées; lorsqu'on a réglé de prendre cette précaution, on ne doit pas s'étonner qu'après un orage les terres et les plantes soient descendues jusqu'au bas, et n'y représentent plus que le resultat informe d'une culture mal-entendue: c'est d'après de pareilles avaries qu'a été imaginée la ressource des fossés, et qu'ont réussi ces sortes de plantations.

Après le choix des terres et l'assurance d'une eau abondante, la précaution des enclos est l'objet qui sollicite le plus l'attention du cultivateur de tabac.

Un mur qui fermeroit la plantation seroit sans contredit la clôture la plus sûre; mais cette dépense est souvent au dessus des moyens d'un propriétaire; et d'un autre côté, elle ne réunit pas tous les avantages qu'on cherche à se procurer: l'utilité d'un mur est passive, en ce qu'il ne produit rien, et ne fait que garantir l'intérieur, au lieu qu'une clôture de plantes garantit et produit à la fois.

Quelle est donc la nature de cette plante, dira-t-on, pour exiger d'être ainsi exactement enveloppée?

La réponse est aisée: son principal mérite est dans l'épaisseur et le développement de ses feuilles: on veut dans le commerce qu'elles soient entières, grasses, pleines de sève, qu'elles aient peu de nervures et beaucoup de chair; or, ces qualités ne peuvent être procurées que dans un lieu où elles jouissent à la fois des bienfaits de la terre, des engrais, de l'arrosement, et de la chaleur. Tous les climats, il est vrai, ne se ressemblent pas, il en est sans doute de plus favorables; mais l'instruction ordonne qu'on présente les moins propres à cette culture pour en offrir en même temps les remèdes, et ne point être étonné quand les inconvéniens arrivent.

L'effet des vents d'été dans une plantation sans enclos est le même sur les feuilles de tabac que sur un linge mouillé qui leur serait exposé: ils en racornissent les nervures, les rabougrissent, les rident, les froissent de telle sorte, qu'à la chute d'une pluie, les canaux de la sève ne s'ouvrant qu'à demi, les feuilles ne peuvent plus se rétablir, ni prendre l'embonpoint qui est le premier et le plus essentiel objet du cultivateur: le parenchyme desséché tombe au moindre soufle, et les feuilles alors ne ressembleront pas mal à ces vitraux Gothiques, dont les panneaux de verre ont été enlevés. Il a été vérifié que cinq arpens ainsi plantés, qui n'ont pu recevoir d'autre arrosement que ceux

zal worden in de kas van het Instituut, ten einde te strekken in mindering van de bepaalde contributie.

11°. De Adelborsten der eerste klasse, die niet in actieve dienst zijn, zullen het onderwijs, dat op het Instituut gegeven wordt, kunnen bijwonen, en in het lokaal van het Instituut gehuisvest zijn. Zij zullen gedurende hun verblijf aldaar, het gewoon administratie-traktement genieten, doch de bepaalde contributie aan het Instituut moeten uitkeeren.

12°. De leer-cursus op het instituut zal van vier jaren zijn, welke tijd evenwel korter zal kunnen wezen voor die Adelborsten, welke, vóór hunne komst op hetzelfde, reeds zoodanige vorderingen gemaakt hebben, dat zij den leer-cursus van het tweede, derde of vierde jaar dadelijk kunnen bijwonen.

13°. De Adelborsten, bestemd tot Officieren der Marine, die bij een examen getoond hebben, in de vakken, welke in den vierjarigen cursus, onderwezen worden, genoegzame vorderingen te hebben gemaakt, zullen als Adelborsten der eerste klasse in het vaste korps geplaatst worden.

14°. Voortaan zullen geene Adelborsten der eerste klasse aangesteld worden, dan diegenen, welke op het Instituut geweest zijn, met uitzondering van die Adelborsten der tweede klasse, welke zich thans reeds in activen dienst bevinden.

15°. Het zal aan geenen Adelborst veroorloofd zijn, om, gedurende zijn verblijf op het Instituut, andere kleedingstukken, linnen of schoeisel te dragen, dan hetgeen bij het Reglement op de uitrusting bepaald is.

Ook zullen de Adelborsten geene horologies, gespen of eenig goud of zilver mogen dragen of onder zich hebben.

16°. Met den Protestantschen Predikant en den Roomschen Katholiken Pastoor te Medemblik zal eene schikking getroffen worden, opdat de Adelborsten, die hunne belijdenis nog niet gedaan hebben, bij dezelve, naarmate van de gezindte, tot welke zij behooren, ter catechisatie gaan.

17°. Ieder Adelborst slaapt afzonderlijk in eene hangmat, voorzien van eene paardenharen matras, hoofdpeulw en verdere toebehooren.

18°. Bij de komst op het Instituut zullen de Adelborsten van eene kist voorzien moeten zijn, waarop hun naam gesteld is, en waarin zij hunne kleeding bergen.

19°. De voeding der Adelborsten zal bestaan in ontbijt, middag- en avond-sten.

20°. De ongestelde Adelborsten worden door den Chirurgijn-Majoor van het Instituut behandeld.

21°. Wanneer de ziekte bedenkelijk is, zal de militaire Kommandant de familie van den Adelborst hiervan onderrigten, opdat deze, des begeerende, nog een civielen Geneesheer over de zieken kan doen consuleren.

22°. Het wordt aarenboven aan de ouders of voogden der Adelborsten vrijgelaten, hen, wanneer zij ziek zijn, naar huis te doen transportereren, waarover zij zich met den militairen Kommandant zullen verstaan.

23°. De Adelborsten zullen onderwijs ontvangen in de Wiskundige-, Natuurkundige-, Militaire- en Zee-vaartkundige Wetenschappen; de Geschiedenis, Aardrijkskunde; de Nederlandsche en Fransche taal- en letterkunde; de Engelsche, Hoogduitsche en Italiaansche taalkunde; de godsdienst, zedekunde en menschkunde; het teekenen en in de Gymnastische oefeningen.

24°. Zonder verlof van den militairen Kommandant zal geen Adelborst zich buiten het lokaal van het Instituut mogen begeven, en niet zonder een verlof-pas, afzonderlijk, buiten de ommestrecken der stad Medemblik mogen gaan.

25°. De briefwisseling der Adelborsten met naastbestaanden en Voogden, wordt aan geene belemmering onderworpen.

26°. Aan alle Adelborsten zal zonder onderscheid een gulden per week zakgeld uitgereikt worden. Zij zullen geen ander geld van hunne familie mogen ontvangen.

27°. Het geld, hetwelk de Adelborsten bij hunne komst op het Instituut of bij hunne terugkomst van de vakantie medegebragt hebben, wordt door hen aan den Schryver en Victualie-meester afgegeven, en door dezen in hunne zakboekjes ingeschreven, om hun, bij het verlaten van het Instituut, of weggaan met de vakantie, terug gegeven te worden.

28°. De vakantie voor het Instituut wordt van den eersten October tot en met den 14den November bepaald.

29°. De Adelborsten, die, om wettige reden niet met verlof kunnen gaan, zullen op het Instituut kunnen blijven. De Militaire Kommandant van hetzelfde zal de noodige maatregelen nemen, ten einde het toezigt, de oppassing, de voeding, enz., geregeld blijven voortgaan, en ook aan de Adelborsten zooveel mogelijk gelegenheid gegeven wordt, hunnen tijd nuttig te besteden.

30°. Ouders of Voogden, die in het vervolg verlangen, dat hunne zonen of pupilen als Adelborsten bij het Instituut voor de Marine worden geplaatst, zullen tot dit einde een rekest indienen aan den Minister voor de Marine en Kolonien, die het examen van den jongeling zal gelezen, en, daarvan een voldoende bericht ontvangen hebbende, hem ter admissie op het Instituut, indien er vacatures bestaan, aan den Koning zal voordragen.

31°. Dit rekest zal moeten aanduiden den naam, stand of beroep, de woonplaats, geboorteplaats en Godsdienst van Vader en moeder of van Voogden, en tevens inhouden voor welk dienstvak zij wenschen, dat de jongeling worde opgeleid.

32°. Hetzelfde zal voorts vergezeld gaan van de volgende stukken:

1°. Van een certificaat van het Bestuur der woonplaats van de Ouders, waaruit blijkt hoe lang dezelve aldaar gedomicilieerd zijn geweest, en of zij er goederen bezitten;

2°. Van de geboorte akte van den Adspirant, en

3°. Van een certificaat van eenen Geneesheer, inhoudende dat de Adspirant van eene goede fysieke gesteldheid is, zonder eenige lichaamsgebreken te hebben, welke hem voor den dienst ongeschikt maken, en gevaccineerd zij, of de kinderpokken gehad hebbe.

33°. De admissie op het Instituut zal slechts eens in het jaar plaats hebben, en wel op den 14den November.

34°. Het examen zal voor als nog bestaan in de volgende vakken:

a. Het schrijven eener goede leesbare hand; de kennis der eerste gronden van de Fransche taal, zoodanig, dat de Adspirant eene dezer talen gemeenzaam kenne en in de andere zoo verre bedreven zij, dat hij zonder veel moeite uit dezelve kunne vertalen;

b. De rekenkunde, voornamelijk de leer der evenredigheden en der gewone en tientallige breuken, met toepassing op het nieuwe stelsel van maten en gewigten; wordende hier vooral vereischt, dat de Adspirant nauwkeurig en vlug rekene;

c. De eerste gronden der algemeene en Vaderlandsche geschiedenis en der aardrijkskunde.

De aspiranten, welke in deze vakken het best voldoen, als mede, diegenen, welke reeds goede voorbereden in de wiskunde gemaakt hebben, zullen, indien er concurrentie is, bij voorkeur geplaatst worden.

35°. Het voorschreven examen zal (voor het vervolg), te Medemblik, in tegenwoordigheid van den Militairen Kommandant, door eene Commissie, bestaande uit de twee Hoogleraren, den eersten Officier en den Kapitein der Artillerie, afgenomen worden; en wel eens in het jaar, in de maand juni, tegevoerdende, zal het bevoorende van de Ouders of Voogden der Adspiranten, terwijlen het tijdstip en de plaats van het examen voor dit jaar nader zullen worden kenbaar gemaakt.

36°. Wanneer een Adelborst, gedurende zijn verblijf op het Instituut, aan lichamelijke gebreken onderhevig wordt, welke hem voor den dienst ongeschikt maken, of dat hij zijne studie-jaren nutteloos doorbrengt, door gebrek aan lust en vermogens voor de studie, of dat hij onbuigzaam is, en alle vermaningen tot verbetering vruchteloos geweest zijn, of dat hij door zuchteloos gevaarlijk voor de anderen wordt, zal hij van het Instituut verwijderd worden.

37°. De Ouders of Voogden van deze Adelborsten zullen echter in tijds hiervan verwittigd worden, opdat zij het ontslag voor hunnen Zoon of Pupil kunnen vragen.

s Gravenhage, den 25sten september 1828.

De Minister voornoemd,
ELOUT.

SCHIEPSPERIGTEN.

BATAVIA.

Aangekomen.

Feb. 11—schip Maria, J. van den Berg, van Rotterdam, den 27sten October 1828, met Zr. Maj. broeden, passagiers: de heer E. Lousel.

Vertrokken.

Feb. 12—Eng. schip Bengal Merchant, A. Duchie, naar Antwerpen, passagiers: mevrouwen de weduwe G. Turing en A. Freese.

SOERABAJA.

Aangekomen.

Feb. 5—schip Sophia, S. McGeorge, van Batavia, den 3den februari, passagier: de heer J. F. Goldammer.

Vertrokken.

Feb. 7—Zr. M. bak Douga, uitkomst ter 1ste Klasse D. A. A. van Soerabaja, naar Soerabaja, passagiers: chirurgijn der 1ste Klasse Geelhood, en den kadet ter zee Den Appel Hogenberg.

S O E R A B A J A.

Geene schepen aangekomen noch vertrokken.

ADVERTENTIEN.

De onderstaakende maakt bekend, dat ten geden kaptore op zaterdag den 14den, s voormiddags te 10 ure aanbesteding zal worden gehouden, voor de leverantie

(Zie verder het bijvoegsel)

